

виваха отъ смѣхъ. А босата дру-
жина въ пъленъ съставъ пое
презъ панаира за въ кѫщи, и

намѣрениятъ Марко хрускаше
бучките захаръ, които Диньо му
бѣ далъ.

Константинъ Константиновъ

ЛАЗАРСКА ПЪСЕНЬ

У тре е Цвѣтница цвѣтна,
а днесъ се Лазаръ празнува.
Цѣвна земята и свѣтна.
Пъсень на двора се чува:

„Летѣли ми сѫ, летѣли
подъ небе до три гълъба.
Кацнали ми сѫ, кацнали
у невѣстени дворове.
Не били до три гълъба,
най-били три орисници.
Невѣста на столъ седѣше,

мжжко си дете държеше.
Първа му орисъ орисва —
да е за чудо хубаво.
Втора му орисъ орисва —
да стане мждро, премждро.
Трета му орисъ орисва —
да е за приказъ богато.

Ой, Лазаре, Лазаре,
молимъ ти се, Лазаре,
тая пъсень да чуешъ, —
наистина да бжде! . . .“

И. В. Караповски